

● kerksite gentbrugge
sint-simon en sint-judas thaddeuskerk

erfgoedprokkels ●

● sint-simon en sint-judas thaddeuskerk gentbrugge

Geschiedenis van kerk en dorp

Al dateert de oudste vermelding van Gentbrugge pas uit 1163, uit archeologisch onderzoek is duidelijk dat er al langer sporen van menselijke aanwezigheid zijn op deze plek aan de oevers van de Schelde. De plek wint zeker aan belang tijdens de Gallo-Romeinse periode. De nabijheid van de rivier en de ligging aan de Romeinse heirweg, die via Velzeke naar Bavay liep, waren ongetwijfeld belangrijke redenen om zich hier te vestigen.

De oorsprong van de kerk gaat terug tot 1165, wanneer in een burcht, gelegen aan de Schelde, een kapel wordt opgericht. Die burchtkapel groeit uit tot een kluizenarij, die later haar naam zal geven aan het kasteel dat vandaag nog op die plek staat: De Oude Kluis, gelegen net achter de huidige kerk. In de tweede helft van de 16de eeuw wordt de religieuze functie van die burchtkapel overgebracht naar een nieuwe kerk in de dorpskom, aan het einde van de huidige Kerkstraat. Het is waar nu nog het centrum van Gentbrugge zich bevindt. De invloed van de gestaag groeiende stad Gent op de ontwikkeling van Gentbrugge wordt door de eeuwen heen alleen maar groter. Zo zijn er steeds meer Gentse patriciërs en adellijke families die er, verspreid over de hele gemeente, kastelen of luthoven bouwen om er tijdens de zomer te genieten van het buitenleven. Ondertussen is de plaatselijke bevolking, die vooral uit eenvoudige landbouwers bestaat, druk aan het werk op akker en veld. Wat de tijdelijke en vaste inwoners wel gemeen hebben, was dat ze 'des zondags' naar de kerk gaan.

linkerpagina: Edmond Sacré, Interieur van de kerk met de eerste neogotische decoratiefase, ca. 1977/1930 © BALA-KIRPA

Detail van de kaart van Jacob Van Deventer, 1599 © Nationale Bibliotheek van Spanje. Naast het centrum van Gentbrugge, met kerk, is de omwalde kluis te herkennen.

Detail uit het Panoramisch zicht op Gent, 1534 © STAM Gent. De vermoedelijk oudste afbeelding van Gentbrugge, met de kerk linksonder.

J. De Lange, De oude kerk net voor afbraak in 1871, tekening uit 1920

Ferdinand De Noyette, Ontwerp voor de kerk, 1868, Archief KCML

De tijd gaat voorbij, de kerk blijft staan. In de 19de eeuw wordt Gentbrugge meegesleept in de industriële ontwikkeling die de textielstad Gent doormaakt. De ligging aan de oevers van de Schelde en de ringspoorweg rond de stad zijn redenen genoeg voor ondernemers om hier hun activiteiten te ontplooiën: naast kleinere ateliers, voornamelijk gericht op metaal- en textielnijverheid, komt hier ook een van de voornaamste centra van de sierbloementeelt in de streek tot bloei. De vraag naar geschikte werkkrachten wordt steeds groter en het aantal inwoners stijgt spectaculair door de vele arbeiders die met hun gezin hier komen wonen. Op hetzelfde moment maakt de katholieke kerk een heropleving mee. Het aantal gelovigen neemt toe, maar het eeuwenoude kerkje aan de Schelde barst uit haar voegen. Het wordt tijd voor een nieuw hoofdstuk ...

Onder impuls van Frans Foubert, pastoor van 1864 tot 1868, beslist de kerkraad op 5 april 1868 om een nieuwe kerk te bouwen. Philippe Van de Velde, een van de vele kasteelheren uit het dorp, is bereid gevonden om tegen gunstige voorwaarden enkele percelen grond die ten zuiden van het oude kerkje liggen, af te staan. De bouw van een nieuwe kerk is ook de aanleiding voor een stedenbouwkundige ingreep. Om voor het gebouw een groot plein aan te kunnen leggen worden enkele huisjes in de Hongerijstraat (de huidige Emanuel Hielstraat) gesloopt. Ook de huidige Sint-Simonstraat, die recht op de nieuwe westgevel zou uitkomen, wordt op dat moment getrokken.

Als architect wordt Ferdinand De Noyette (1838–1870) uit Ledeberg aangesteld. Bij diens overlijden neemt zijn jongere broer Modest (1847–1923) het toezicht op de werken over. Ferdinand ontwerpt een driebeukige kerk van 68 meter bij 18 meter, met een 50 meter hoge spitse westertoren. De gekozen neogotische stijl wordt op dat moment het meest geschikt geacht voor de bouw van religieuze gebouwen. Hij verwijst symbolisch naar de heropbloei van het rooms-katholieke geloof dat zijn grootste bouwwerken heeft gekregen in de Gotische middeleeuwen. Nadat de werken in december 1868 zijn opgestart, blijkt al snel dat door de arme zandgrond (de Hongerijstraat verwijst daar al naar) de funderingen versterkt moeten worden. Als in 1869 aannemer Bomhals failliet gaat, wordt het nog duidelijker dat het voorziene budget ver zou worden overschreden. Men moet dus op zoek naar geld. In de eerste plaats worden de parochianen aangesproken om naar Godsvrucht en vermogen een milde bijdrage te leveren om de werken verder te kunnen zetten.

● sint-simon en sint-judas thaddeuskerk gentbrugge

De kerkfabriek kan een stukje hooiland van de hand doen en verkoopt uit het oude kerkje het schilderij *De aanbidding van de maagd*. Bij toeval vindt men nog een gift van 5 500 frank, geschonken door Karel Welvaert, pastoor van 1832 tot 1864. Dat alles volstaat niet en dus overweegt men om nog 2 schilderijen te verkopen, maar het provinciebestuur houdt dat tegen.

Op kerstdag 1871 wordt de eerste mis in de nieuwe kerk opgedragen, hoewel die nog niet volledig klaar is, maar het oude kerkje is echt te bouwvallig geworden. De nieuwe kerk wordt ingezegend in maart 1872 door deken Meganck. Op het ogenblik dat Monseigneur Bracq, bisschop van Gent, op 10 augustus 1874 de plechtig wijding voltrekt, is het oude kerkje al onder de sloophamer verdwenen.

De patroonheiligen

De patroonheiligen van de kerk zijn de heiligen Simon en Judas Thaddeus. Waarom men voor deze twee apostelen heeft gekozen is moeilijk te achterhalen. De oude kerk stond al onder hun bescherming. Er zijn in onze streek geen andere kerken te vinden die hun naam dragen.

Simon is afkomstig van Kana en krijgt de bijnaam “de ijveraar” of zeloot, wat betekent dat hij behoort tot een politieke groepering onder de Joden die ervoor ijveren de Romeinen het land uit te zetten, goed- of kwaadschiks.

Judas zou afkomstig zijn uit Nazareth. Volgens de overlevering heeft hij een familieband met Jezus. Evangelist Mattheus geeft hem de bijnaam Thaddeus, wat ‘de dappere betekent’, in tegenstelling tot Judas ‘Iskariot’, de verrader van Jezus.

Simon zou in stukken zijn gezaagd. Dat verklaart meteen de grote zaag als één van de attributen waarmee hij soms wordt afgebeeld en is de reden waarom hij de patroonheilige van, onder anderen, de houtzagers en houthakkers is.

Ook Judas wordt met diverse martelwerktuigen voorgesteld, zoals een bijl, knots of hellebaard. Maar er is ook een legende die verhaalt dat hij aan het kruis is gestorven, en daarom vind je hem, zoals in deze kerk, regelmatig terug met een groot kruis in de hand. Hij wordt aangeroepen bij hopeloze zaken. Hun feestdag valt op 28 oktober, ze hebben zelfs een weerspreuk: *Als Simon en Judas komen, begint men de winter te schromen*.

Frans Coppejans, muurschildering in het koor met de heiligen Simon en Judas Thaddeus

Grafsteen van Egidius van Munte en W. Ketels (pastoor van Sint-Jacobs), 1419, Gent, Sint-Baafsabdij. De grafsteen werd in 1901 door de kerf fabriek verkocht aan de stad Gent
© BALAT-KIKIRPA

Rondgang

De kerk

Bij het binnenkomen van de kerk via het westportaal, onder de toren, zie je aan de linkerkant een lijst met de pastoors van Gentbrugge. De eerste die vermeld wordt is Egidius van Munte, gestorven in 1419, wiens grafsteen wordt bewaard in de Sint-Baafsabdij. Aan de rechterkant hangt een gedenkplaat met de namen van de slachtoffers van de Eerste Wereldoorlog. Het inkomportaal, dat je toegang geeft tot het kerkship, wordt geplaatst rond 1930. Het is het werk van Jozef Hullebroeck, broer van de bekende Vlaamse toondichter Emiel Hullebroeck, geboren in Gentbrugge en hier begraven op het kerkhof.

De Schilderijen aan het inkomportaal (1)

Bij de plaatsing van het portaal beslist men om de twee schilderijen uit de oude kerk te integreren. Door hun omvang hebben ze nergens in de nieuwe kerk een plaats kunnen krijgen en liggen ze al jaren stof te vergaren. Het linkse schilderij stelt Onze-Lieve-Vrouw van troost voor, aanroepen door zieken en behoeftigen. De vermelding van de naam van de Brugse schilder Jan Garemijn is verwarrend. Hij overlijdt al in 1799. Het is mogelijk geschilderd door de Gentse schilder Jan Baptist Lodewijk Maes (1794–1856). Het rechtse schilderij is van de hand van de beroemde Antwerpse barokschilder Erasmus Quellinus II (1607–1678) en dateert uit 1658. In de oude kerk was het vermoedelijk ingewerkt in het hoofdaltaar, zoals je aan de boogvorm bovenaan kan zien. Het stelt de patroonheiligen van de kerk voor: *De heiligen Judas Thaddeus en Simon Zelotes bezweren afgodsbeelden* is de titel. Het is in 2018-'22 gerestaureerd met de financiële steun van de provincie Oost-Vlaanderen en de stad Gent. Restauratrice Bettina Bouttens heeft het donker geworden doek zijn typisch barokke kleuren teruggegeven. De legende die wordt afgebeeld is sindsdien ook opnieuw duidelijk leesbaar: Simon zou, na de Hemelvaart van Jezus eerst naar Egypte zijn gereisd om daarna, samen met Judas

Erasmus Quellinus II, De heiligen Judas Thaddeus en Simon Zelotes bezweren afgodsbeelden

● sint-simon en sint-judas thaddeuskerk gentbrugge

ook in Perzië het woord van de Heer te verspreiden. Ze konden er veel mensen overtuigen om zich te laten dopen, maar ze waren niet overal welkom. Op zekere dag kwamen ze aan in de stad Suanir. Meteen werden ze vastgegrepen en naar de zonnetempel gebracht. Door de zonnepriesters werden ze gedwongen een offer aan de heidense goden te brengen. Ze weigerden en toen ze de tempel binnentraden braken de afgodsbeelden in stukken. Ze wierpen slangen, die ze in hun mantels verborgen hadden, naar de verschrikte tovenaars. Dat is het moment dat is weergegeven op het schilderij. Het liep echter minder goed af, zowel voor de tempel als voor de heiligen. De tempelpriesters stortten zich op de twee apostelen en martelden hen tot de dood erop volgde. Op hetzelfde ogenblik kwam er een bliksemstraal uit de hemel, die de tempel vernielde en de priesters doodde.

Het orgel

Op het doksaal staat een orgel, gebouwd door de beroemde familie Van Peteghem. Volgens de ene bron zou het dateren uit 1874 en dus gebouwd kunnen zijn voor de huidige nieuwe kerk. Een andere bron houdt de datering op 1853, wat betekent dat het afkomstig zou kunnen zijn uit de oude kerk. Het is in 1926–1927 uitgebreid met onder andere een elektrisch blaastoestel en in 1946 grondig hersteld. In de jaren 1970 raakt het buiten gebruik. Het wordt in 1980 beschermd als monument en in 2000 volledig gerestaureerd door orgelbouwer Dierik Potvlieghe. Daarbij opteert men om de oorspronkelijke toonhoogte, namelijk: $a = 406,4$ Hertz bij 19° Celsius, te behouden, een bijzonderheid en enkel te horen voor iemand met een absoluut gehoor.

Het interieur van de kerk met het doksaal en orgel

Een neogotisch totaalkunstwerk

Van zodra de tochtdeuren achter je dichtslaan, voel je je als het ware in een andere wereld. De neogotische architectuur, met haar kruisribgewelven, sierlijke kolommen, spitsbogen en grote ramen, geaccentueerd door het herhalend patroon en de warme kleuren van de muurschilderingen, geeft deze stemmige ruimte een rustgevend gevoel. De huidige interieurbeschildering is het tweede neogotische decor van deze kerk. De oorspronkelijke decoratie was gekenmerkt door abstracte decoratiepatronen en een metselwerkimitatie.

De huidige, kleurrijke afwerking met vereenvoudigde motieven in het schip en uitgewerkte heiligenfiguren in het koor, komt in de jaren 1930 tot stand.

Boven de bogen van de middenbeuk ontdek je afbeeldingen van onder andere passiewerktuigen. Ook de symbolen van de vier evangelisten zijn er terug te vinden: een engel of een mens voor Mattheüs, de leeuw voor Marcus, het rund (os) voor Lucas en de adelaar voor Johannes. Dezelfde symbolen vind je ook terug op het imposant triomfkruis dat in de middenbeuk de volle aandacht trekt. Het is vervaardigd door het vermaarde Gentse atelier Bressers-Blanchaert en in 1917 aan de kerk geschonken. Boven het triforium, op het doksaal en achteraan in de zijbeuken hangen obiits of rouwborden met een wapenschild, ter nagedachtenis van een voorname of adellijke overledene.

De neogotische preekstoel (2) dateert van 1878 en is van de hand van de Ledebergse beeldhouwer Camiel Lippens. Op de vier hoeken staan beelden van de vier kerkvaders: Augustinus, Hieronymus, Gregorius en Ambrosius.

In 2004 is dit laatste beeldje spijtig genoeg gestolen.

Het koor (3)

Het koor was oorspronkelijk afgesloten door een communiebank, over de ganse breedte van de kerk. Het middendeel is in 1988 weggenomen en verwerkt tot een nieuw altaar en twee lezenaars, alles in dezelfde stijl als de kerkbanken. Het hoofdaltaar uit 1886 is van de hand van beeldhouwer Camiel Lippens. Aan de linkerzijde is de aanbidding der wijzen uitgebeeld, rechts de hemelvaart van Christus en in de nissen staan de beelden van de heiligen Petrus en Paulus. Onderaan rechts staat het wapenschild van mevrouw Idalie van den Hecke de Lembeke,

weduwe van Auguste de Meester de Ravenstein, die het altaar heeft betaald. De muurversieringen in het koor zijn, voor wat de heiligen- en engelenfiguren betreft, een zogenaamde 'gemaroufleurde' schildering: een schilderwerk op doek dat op de muren is gekleefd. Het indrukwekkende geheel wordt in 1931-1934 uitgevoerd door Frans Coppejans uit Gent. Vooraan rechts en links zijn telkens zes apostelen afgebeeld, waarbij de

links: Het koor, met triomfkruis, hoofdaltaar en glasramen

rechts: Detail van de neogotische beschildering van Frans Coppejans

● sint-simon en sint-judas thaddeuskerk gentbrugge

patroonheiligen van de kerk een prominente plaats krijgen en herkenbaar zijn aan hun attributen: Sint-Simon met een grote zaag en Sint-Judas Thaddeus met kruis en sloep. Boven de koorbanken zijn er nog zes heiligen. Waarschijnlijk zijn het de patroonheiligen van de milde schenkers die hebben meebetaald aan de realisatie. Twaalf engelen omsluiten kleurrijk het monochrome hoogaltaar.

De hoge gekleurde glasramen werden in 1873-1874 geleverd door het huis 'Maréchal et Champigneulle' uit Bar-Le-Duc in Frankrijk en werden met veel zorg voor detail uitgevoerd. Ook hier hebben vrijgevege edellieden hun wapenschild zichtbaar achtergelaten.

De zijbeuken

De noorderzijbeuk (evangeliekant) wordt vooraan afgesloten door de Onze-Lieve-Vrouwekapel (4), waarvan de muren met taferelen uit het leven van Maria zijn versierd. Voor het altaar hangt een mooi uitgewerkte lamp, afkomstig van de oude kerk.

Het klokje van Triest

In een verplaatsbare klokkenstoel, ter hoogte van de Mariakapel, hangt een klokje met een apart verhaal. Het draagt een opschrift: "ANTONIUS TRIEST EPUS CATHED ... I:PAUWELS", het jaartal "1725" en het wapenschild van bisschop Triest met zijn wapenspreuk "CONFIDENTER". Antonius Triest is bisschop van Gent van 1620 tot 1657 en laat in 1636 een nieuwe beiaard van 25 klokken installeren in de Sint-Baafskathedraal. Jan Pauwels, een Gentse klokkengieter, krijgt in 1725 de opdracht van bisschop van der Noot om de beiaard uit te breiden met 14 klokken. Alles wordt betaald met geld uit een fonds nagelaten door Antonius Triest, daarom dragen alle klokken ongeveer het zelfde opschrift.

In 1803 beslist het kapittel van Sint-Baafs, uit geldnood, om de klokken te verkopen. Het spoor van de meeste klokken is na meer dan 200 jaar bijster, slechts enkele zijn teruggevonden. Sinds 2020 weten we dat dit klokje er ook bij hoort. Het komt uit de oude kerk, maar of het in 1803 is aangekocht blijft nog de vraag.

● sint-simon en sint-judas thaddeuskerk gentbrugge

Aan het begin van de zuiderzijbeuk (epistelkant) vind je vooraan de Sint-Jozefkapel (5), met taferelen uit het leven van de Heilige Jozef. Uiterst rechts staat de Heilige Antonius Heremiet met zijn varken, met links en rechts afbeeldingen van de oude en de nieuwe kerk en het wapenschild van Gentbrugge. De man met zijn spade en de vrouw met kind komen de heilige vragen hen te behoeden voor pest, cholera en veeziekten. Het gepolychromeerd houten beeld van de Heilige Antonius Heremiet dateert uit de eerste helft van de 18de eeuw. De kapel was eerst aan deze heilige toegewijd, een voortzetting van zijn verering in de oude kerk. Bij de veranderingen aan het interieur, rond 1930, heeft men ervoor gekozen de zijkapel aan Sint-Jozef te wijden. Gentbrugge was ondertussen geëvolueerd van een landbouwgemeente naar een geïndustrialiseerde voorstad en men wou de patroonheilige van de katholieke arbeiders ook een voorname plaats in de kerk geven.

In de zijbeuken zijn de veertien staties van de kruisweg (1902) te bewonderen. Het zijn half verheven beeldhouwwerken, uit het atelier van Aloïs De Beule. Er staat onder elke statie onderaan te lezen wat het betreffend tafereel voorstelt, wat de rondgang over het lijden van Christus vergemakkelijkt. In elke zijbeuk staan twee neogotische biechtstoelen. Net zoals de lambrisering zijn ze van de hand van de reeds vermelde Jozef Hullebroeck. De biechtstoel achteraan rechts verschilt van de andere drie door het opschrift en het wapenschild van Lefevre de Ten Hove, de schenker.

De Sint-Jozefkapel met rechts de muurschildering van de Heilige Antonius Heremiet

Frans Coppejans (?), niet uitgevoerd ontwerp voor de neogotische decoratie van de doopkapel

De Doopkapel (6)

Achteraan bevindt zich de doopkapel met de marmeren doopvont. Deze dateert uit de eerste helft van de 18de eeuw en is afkomstig uit de oude kerk. De ruimte is afgesloten met een ijzeren hekken in smeedwerk (1934) van de Gentbrugse kunstsmid Isidoor Blancquaert. De kapel wordt verlicht door twee glasramen door Cesar Van Hevele uit Gent, gerealiseerd in 1939. Het zijn voorstellingen van de zeven sacramenten (1939) in een modernistische stijl.

Het Sint-Antoniusaltaar (7)

Het altaar, achteraan in de kerk, is afkomstig van de ontwijde kerk van Sint-Antonius van Padua aan de Louis Van Houttestraat. Door de stadsontwikkeling komen steeds meer arbeiders in deze wijk tegen de Keizerpoort wonen. Daarom start men in 1878 met het bouwen van een hulpkerk. Pas in 1965 wordt ze de volwaardige parochiekerk van de nieuwe parochie Sint-Antonius. In 2015 wordt de kerk ontwijd en in 2018 wordt de parochie terug toegevoegd aan deze waaruit ze oorspronkelijk is ontstaan. De heilige Antonius van Padua, patroon van onder andere de armen, maar vooral van de 'verloren voorwerpen' wordt vaak afgebeeld met een lelie en het kindje Jezus.

De voormalige Sint-Antonius van Paduakerk is nu onderdeel van het co-housingproject 'Tuin van Padua'

● sint-simon en sint-judas thaddeuskerk gentbrugge

Op het oudste deel van het kerkhof markeert het kruis de plaats van de oude kerk

Het kerkhof

Het eerder bescheiden kerkhof rondom het oude kerkje is, na verschillende uitbreidingen, uitgegroeid tot een zes hectare grote begraafplaats en is daarmee de derde grootste begraafplaats van Gent. Het oudste deel van het kerkhof ligt aan het einde van de Kerkstraat, rondom een groot kruis in arduin (8) dat de plaats markeert waar het hoofdaltaar van de vroegere kerk heeft gestaan. Daar vind je ook de oudste graven, zoals de grafplaten van de adellijke families die vroeger tegen de kerkmuur stonden. Vermeldenswaard is het sobere neoklassieke grafmonument van tuinbouwkundige Louis Van Houtte (1876), bekroond door een urn en lauwerkranen. Hij ligt mee aan de oorsprong van de grote bloei van de tuinbouw in de Gentse regio in het midden van de 19de eeuw.

Opvallend is het aantal graven van schippersfamilies, vaak herkenbaar aan de symboliek, het beeldhouwwerk of de foto van een binnenvaartschip. Dit is mogelijk te verklaren door de unieke ligging van het kerkhof, pal op een Scheldeoever. Het feit dat Sint-Judas Thaddeus in de kerk uitzonderlijk met een schip als attribuut wordt afgebeeld, wijst mogelijk op de bijzondere betekenis die deze plek heeft voor schippers.

Detail van een schippersgraf, met reliëf van een binnenvaartschip

Centraal op het modernere deel van de begraafplaats staat een groot, hardstenen oorlogsmonument (9). Het monument, in een modernistische vormgeving, is opgericht na WO1 en werpt zijn schaduw op de graven van Belgische gesneuvelden en oud-strijders. In de onmiddellijke nabijheid vind je ook het graf van Wilfried Morbée, beter bekend als krachtpatser John Massis (10). Zijn gedenkteken is gevormd uit een door hem gebogen metalen staaf. Andere vermeldenswaardige graven zijn onder anderen deze van het echtpaar Dhondt-Dhaenens (11), oprichters van het gelijknamige museum in Sint-Martens-Latem of het graf van Marcel Panen, Belgisch kampioen zwaargewicht, met een apart borstbeeld opgericht door zijn sportvrienden (12). Het kerkhof, met zijn vele beschermde graftekens, nodigt uit tot een wandeling en een ontdekking van de geschiedenis van de funeraire kunst. Je kan beelden zien van bekende beeldhouwers (zoals Geo Verbanck), graven ontdekken van kunstenaars, wetenschappers en politici. Ook een aantal van de kunstenaars wiens werk je kan bewonderen in de kerk, liggen hier begraven.

De oorlogsbegraafplaats

Het graf van John Massis

Het graf van het echtpaar Dhondt-Dhaenens, met beeldhouwwerk van Emiel Poetou

Het graf van de familie Panen, met daarnaast het borstbeeld van Marcel Panen

Colofon

Uitgegeven door de deputatie van de Provincie Oost-Vlaanderen

Beleidsverantwoordelijke: An Vervliet, gedeputeerde
Directie Erfgoed & Erfgoedsites · dienst Erfgoed
Anneke Lippens, directeur
Jo Rombouts, diensthoofd
Serge Migom, coördinatie

Tekst: Jan Van Lancker, m.m.v. Serge Migom
Fotografie: Serge Migom, tenzij anders vermeld
Archiefdocumenten: Parochie Sint-Simon en Sint-Judas
Thaddeus, tenzij anders vermeld
Grondplan kerk: Archief KCML
Grondplan kerkhof: Groendienst Stad Gent
Grafische vormgeving: Ann Huyghe, directie Erfgoed &
Erfgoedsites
Druk: De Riemaecker Printing, Kluisbergen

D/2024/1933/14

De uitgave kwam tot stand in samenwerking met de kerkfabriek Sint-Simon en Sint-Judas Thaddeus.

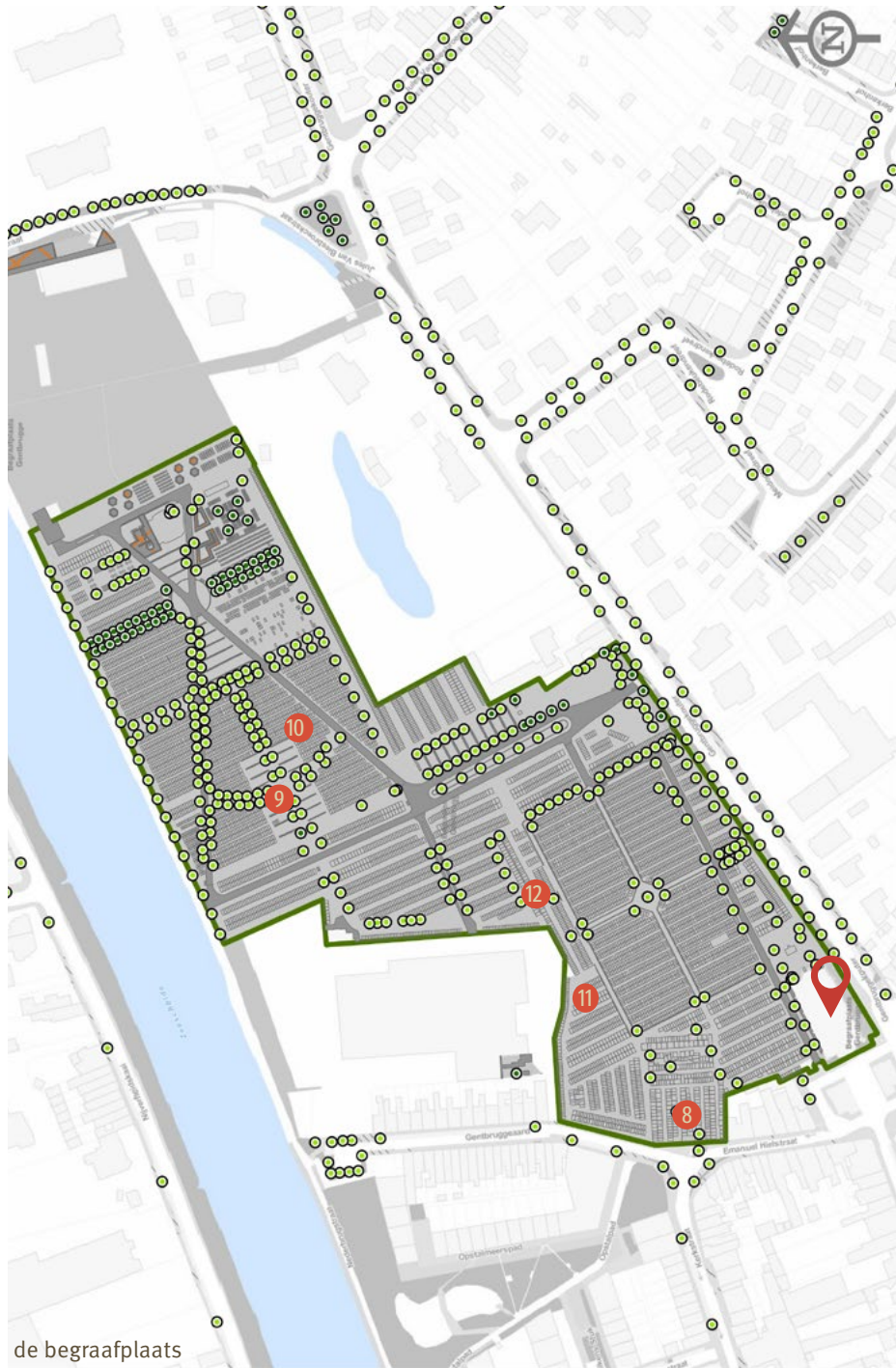

Praktisch

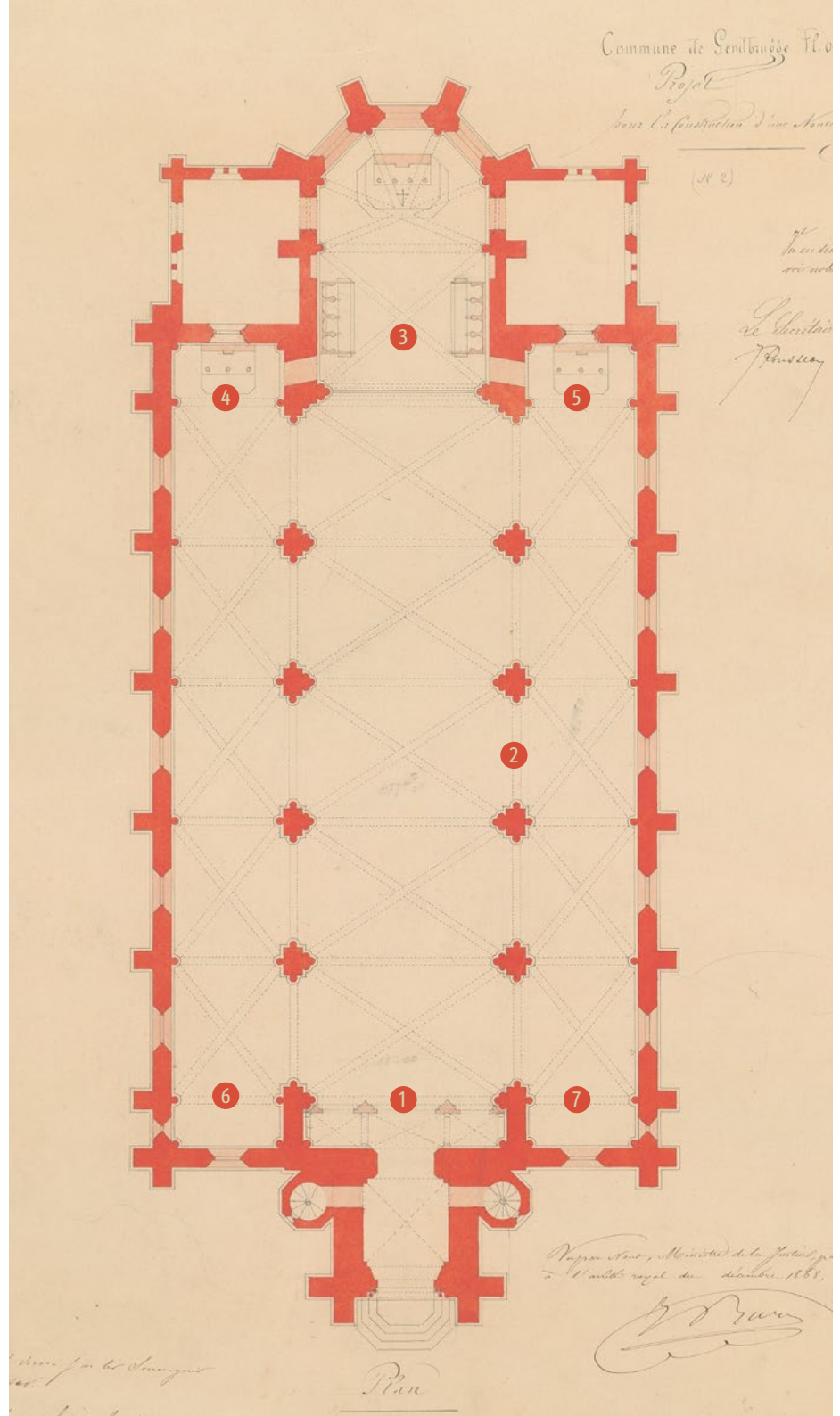
De kerk is elke dag geopend van 9 tot 17 uur
(geen bezoek tijdens vieringen)

De begraafplaats is voor het publiek toegankelijk:

- van 1 april tot en met 30 september, van 7 tot 20 uur
- van 1 oktober tot en met 31 maart, van 8 tot 17:30 uur

de begraafplaats

Erfgoedsparkkels: Oost-Vlaams erfgoed in de kijker
www.oost-vlaanderen.be/erfgoedsparkkels